Lietas Nr. 13030000216

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

2016. gada 20. jūnijā

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese L. Leja,
ar sekretāri L. Smukuli,
piedaloties prokurorei O. Ragainei,
izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzēta Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Tiesa

konstatēja:

/pers. A/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību) nelielā apmērā šādos apstākļos:

2015. gada 11. augustā ap plkst. 19.53 /pers. A/, nolūkā izdarīt slepenu svešas kustamas mantas nolaupīšanu, atrodoties tirdzniecības centrā "Spice" Rīgā, Lielirbes ielā 29, SIA "Rimi Latvia" veikalā "Rimi" mantkārīgā nolūkā, domādama, ka viņas darbības neviens nenovēro, paņēma no tirdzniecības stendiem:

1. divus iepakojumus krabju nūjiņas "Vičī" (EAN 4770190375412), katrs 2,49 EUR vērtībā, par kopējo vērtību 4,98 EUR;
2. divus iepakojumus sviesta "Eksporta" (EAN 4750072131367), katrs 0,99 EUR vērtībā, par kopējo vērtību 1,98 EUR;
3. vienu piena dzērienu "Rasēns zemeņu" (EAN 4750025891188) 0,33 EUR vērtībā;
4. divus skābā krējuma "Tukuma" iepakojumus (EAN 4750072043073), katrs 0,91 EUR vērtībā, par kopējo vērtību 1,82 EUR;
5. vienu limonādes "Cica Cola" pudeli (EAN 54491472) 0,76 EUR vērtībā;
6. trīs biezpiena sieriņus "Rimi ar banānu" (EAN 4752050206326), katrs 0,28 EUR vērtībā, par kopējo vērtību 0,84 EUR;
7. divus biezpiena sieriņus "Rimi ar iebiezināto pienu" (EAN 4752050207613), katrs 0,28 EUR vērtībā;
8. gurķus 0,755 kg (EAN 4979) 0,79 EUR vērtībā;
9. tomātus 0,540 kg (EAN 7994) 0,53 EUR vērtībā.

Visas minētās preces ielika līdzpaņemtajā somā, pēc kā izgāja no veikala, nesamaksājot par paņemtajām precēm kasē, tādējādi tās nolaupot.

Ar savām prettiesiskajām darbībām /pers. A/ slepeni nolaupīja cietušajai SIA "Rimi Latvia" piederošo kustamo mantu par kopējo vērtību 12,77 EUR, tas ir, nelielā apmērā.

Ar šādām prettiesiskām darbībām apsūdzētā /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Tiesas sēdē apsūdzētā /pers. A/ savu vainu viņai izvirzītajā apsūdzībā Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzina pilnībā, izdarīto nožēloja. Lūdza lietā neveikt pierādījumu pārbaudi, norādot, ka viņai pilnībā saprotama pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas.

Prokurore uzturēja apsūdzētās lūgumu neizdarīt lietā pierādījumu pārbaudi.

Tiesa, izskaidrojot procesā iesaistītajām personām pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499. pantu, nolēma neveikt lietā pierādījumu pārbaudi, jo apsūdzētā /pers. A/ atzīst savu vainu visā viņai izvirzītajā apsūdzībā Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, piekrīt pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai, kā arī tiesai, pēc krimināllietas materiālu pārbaudes, nav šaubu par apsūdzētās /pers. A/ vainu viņai izvirzītajā apsūdzībā.

Tiesa konstatē, ka apsūdzētajai /pers. A/ celtā apsūdzība atbilst Kriminālprocesa likuma 405. panta pirmās daļas noteikumiem un ar lietā esošajiem pierādījumiem ir pierādīts, ka apsūdzētās faktiskās darbības ir pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas, lietā ir pierādīts apsūdzētās vainīgums. Apsūdzētā/pers. A/ ir sodāma, taisot notiesājošu spriedumu, kā to paredz Kriminālprocesa likuma 520. pants.

Tā kā tiesas sēdē pierādījumu pārbaude netika veikta, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527. panta trešās daļas nosacījumiem pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46. pantu apsūdzētajai /pers. A/ ir piespriežams sods tādā apmērā, kādu nosaka Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas sankcija, ievērojot Krimināllikuma Vispārīgās daļas noteikumus. Saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta otrās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajam soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7. panta trešo daļu apsūdzētās /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas klasificējams kā tīšs mazāk smags noziegums.

No apsūdzības faktisko apstākļu izklāsta nepārprotami izriet, ka apsūdzētā /pers. A/ ar nodomu (tīši) un apzinātām darbībām ir vērsusies pret īpašumu, apdraudot cietušās SIA "RIMI Latvija" mantiskās intereses, vēloties prettiesiski iegūt savā īpašumā svešu mantu nelielā apmērā, tādā veidā nodarot cietušajai reālu materiālo zaudējumu.

Tiesas sēdē, pārbaudot apsūdzēts /pers. A/ personību raksturojošos datus, noskaidrots: dzimusi /datums/, Krievijā, neprecējusies, ir divi bērni 4 gadus un 10 gadus veci, kuri šobrīd neatrodas apsūdzētās uzraudzībā, ar vidējo izglītību, nestrādājoša, dzīvesvieta: /adrese A/, uz lietas izskatīšanas brīdi iepriekš divas reizes sodīta, viena sodāmība uz lietas izskatīšanas brīdi dzēsta:

1. ar Valkas rajona tiesas 2010. gada 5. augusta spriedumu pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas, ar piespiedu darbu 80 (astoņdesmit) stundas. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2010. gada 25. augustā. Ar Valkas rajona tiesas 2011. gada 11. oktobra lēmumu piespiedu darbs aizstāts ar arestu uz 12 dienām. Sods izciests, sodāmība dzēsta.
2. ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas prokuratūras 2015. gada 6. oktobra prokurora priekšrakstu par sodu pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas, ar piespiedu darbu 80 (astoņdesmit) stundas. Sods nav izciests, sodāmība nav dzēsta.

Tiesas sēdē apsūdzētā /pers. A/, neapstrīdot savas faktiskās darbības un juridisko kvalifikāciju viņai inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, paskaidroja, ka noziedzīgo nodarījumu izdarīja sliktā finansiālā stāvokļa dēļ. Uz iepriekšējām tiesas sēdēm nav ieradusies, jo gājusi uz darba apmācībām Ekonomikas institūtā, kā arī nebija uztaisīta pase, lai varētu izņemt tiesas pavēstes. Izdarīto ļoti nožēlo, kā arī paskaidroja, ka, atrodoties apcietinājumā, ir pārdomājusi un izpratusi savas rīcības sekas, izdarījusi attiecīgus secinājumus, turpmāk vairs nekad neizdarīs noziedzīgus nodarījumus.

Par Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu.

Tiesas sēdē prokurore lūdza apsūdzētajai noteikt sodu – īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) mēnešiem.

Atbilstoši Krimināllikuma 46. panta ceturtās daļas noteikumiem – brīvības atņemšanas sodu par kriminālpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

Tiesa, izvērtējot noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī apsūdzētās lietas materiālos esošos personības raksturojošos datus, kā arī ņemot vērā to, ka tiesai, tiesas sēdē radās pārliecība, ka apsūdzētā /pers. A/ ir apzinājusies savu noziedzīgo darbību rezultātā radītās kaitīgās sekas, un paskaidroja, ka jaunus noziedzīgus nodarījumus neizdarīs, atzīst, ka /pers. A/ nosakāms sods, kas nav saistīts ar brīvības atņemšanu.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētajai par izdarīto noziedzīgo nodarījumu nosakāms sods – piespiedu darba veidā. Sods, piespiedu darba viedā, nosakāms nerīkojoties formāli, bet piemērojot un ievērojot sodu noteikšanas individualizācijas, samērīguma un pietiekamības principus, kas ir vērā ņemami, lai par izdarīto noziedzīgo nodarījumu noteiktais sods būtu objektīvs un samērīgs ar noziedzīgā nodarījuma radīto kaitējumu, vainīgā personību.

Tiesa uzskata, ka panta sankcijā paredzētais sods piespiedu darba veidā sasniegs Krimināllikuma 35. pantā noteikto soda mērķi, proti, aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Tiesa atzīst, ka piemērot apsūdzētajai par mazāk smagu noziedzīgu nodarījumu sodu brīvības atņemšanas veidā nav samērīgi ar apsūdzētās /pers. A/ personību raksturojošiem datiem un noziedzīgā nodarījuma smagumu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta trešās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajam soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otro daļu tiesa par apsūdzēts /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli atzīst savas vainas vaļsirdīgu atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 1. punktu tiesa par apsūdzētās atbildību pastiprinošu apstākli atzīst to, ka noziedzīgie nodarījumi veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Nosakot apsūdzētajai sodu, tiesa ņem vērā apstākli, ka apsūdzētā ir izmantojusi Kriminālprocesa likuma 21. pantā paredzētās tiesības uz sadarbību ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto personu, kas izpaudusies vienkāršāka procesa veida izvēlē, tādā veidā nodrošinot efektīvāku krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu. Taču tiesa uzskata, ka tas nav atzīstams par patstāvīgu atbildību mīkstinošu apstākli Krimināllikuma 47. panta izpratnē.

Nosakot soda mēru apsūdzētājai /pers. A/, tiesa ņem vērā, ka apsūdzētajai ir atzīts viens atbildību mīkstinošs un viens atbildību pastiprinošs apstāklis, un uzskata, ka apsūdzētajai par izdarīto noziedzīgo nodarīju pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas piemērojams sankcijā paredzētais piespiedu darba sods, pietuvinot to vidējam soda apmēram.

Krimināllikuma 50. panta piektā daļa noteic, ja pēc sprieduma vai prokurora priekšraksta par sodu spēkā stāšanās konstatēts, ka persona vainīga vēl citā noziedzīgā nodarījumā, ko tā izdarījusi pirms sprieduma vai prokurora priekšraksta par sodu spēkā stāšanās pirmajā lietā. Šajā gadījumā soda laikā ieskaitāms sods, kas pilnīgi vai daļēji jau izciests pēc pirmā sprieduma vai prokurora priekšraksta par sodu.

No lietas materiāliem redzams, ka /pers. A/ sodīta ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas prokuratūras 2016. gada 6. oktobra prokurora priekšrakstu par sodu pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas, un sods noteikts piespiedu darbs uz 80 (astoņdesmit) stundām.

No lietas materiālos esošā Valsts probācijas dienesta 2016. gada 15. marta paziņojuma redzams, ka /pers. A/ līdz 2016. gada 15. martam nostrādājusi 8 (astoņas) stundas un 30 (trīsdesmit) minūtes piespiedu darba. Neizciestā soda daļa ir 71 (septiņdesmit viena) stunda un 30 (trīsdesmit) minūtes piespiedu darba.

Pie šādiem apstākļiem tiesa atzīst, ka apsūdzētajai /pers. A/ nosakāms galīgais sods saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu, pilnībā saskaitot sodu, kas noteikta šajā spriedumā, ar sodu, kas noteikts pēc Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas prokuratūras 2016. gada 6. oktobra prokurora priekšrakstu par sodu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta piekto daļu un Krimināllikuma 52. panta pirmās daļas 2. punktu /pers. A/ soda izciešanas termiņā ieskaitāms aizturēšanā pavadītais laiks no 2015. gada 11. augusta līdz 2015. gada 12. augustam, kas atbilst 16 (sešpadsmit) piespiedu darba stundām, un apcietinājumā pavadītais laiks no 2016. gada 2. jūnija līdz 2016. gada 20. jūnijam, kas atbilst 152 (viens simts piecdesmit divām) piespiedu darba stundām, kā arī izciestā soda daļa pēc Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas prokuratūras 2015. gada 6. oktobra prokurora priekšraksta par sodu, piespiedu darba 8 (astoņas) stundas 30 (trīsdesmit) minūtes.

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Zemgales iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas inspektores 2015. gada 12. aprīļa lēmumu apsūdzētajai /pers. A/ piemērots drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā un papildus drošības līdzeklis – dzīvesvietas maiņas paziņošana, kas ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2016. gada 17. maija lēmumu grozīts uz apcietinājumu.

Kriminālprocesa likuma 249. panta pirmā daļa noteic – ja procesuālā piespiedu līdzekļa piemērošanas laikā ir zudis vai mainījies tā piemērošanas pamats, mainījušies piemērošanas nosacījumi, personas uzvedība vai ir noskaidroti citi apstākļi, kas noteica piespiedu līdzekļa izvēli, procesa virzītājs pieņem lēmumu par tā grozīšanu vai atcelšanu.

Ievērojot to, ka apsūdzētajai tiesa noteikusi sodu nesaistītu ar brīvības atņemšanu, drošības līdzeklis – apcietinājums – atceļams ar sprieduma pasludināšanas dienu, jo tiesa nekonstatē pamatu tā turpmākai saglabāšanai vai cita piemērošanai.

Cietusī SIA "Rimi Lavia" kriminālprocesā kaitējuma kompensācijas nav pieteikusi, jo nolaupītās preces cietušajai atdotas atpakaļ.

Pēc norīkojuma apsūdzētās aizstāvību tiesas procesā pie drošības līdzekļa piemērošanas īstenoja zvērināta advokāte V. Oļhova, kurai saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84. panta un Ministru kabineta 2009. gada 22. decembra noteikumiem Nr. 1493 „Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksu kārtību" no valsts līdzekļiem izmaksājami 47,67 *euro*.

Minēto izdevumu atlīdzināšanas pienākums saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367. panta pirmās daļas 4. punktu un 368. pantu uzliekams apsūdzētajai /pers. A/.

Lemjot jautājumu par rīcību ar lietiskajiem pierādījumiem atbilstoši Kriminālprocesa likuma 240. panta nosacījumiem, tiesa atzīst, ka lietiskais pierādījums – viens CD disks ar videonovērošanas ierakstu, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem – iznīcināms.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 530. pantu, tiesa

n o s p r i e d a

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, un noteikt sodu – piespiedu darbu uz 140 (viens simts četrdesmit) stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu šajā spriedumā noteiktajam sodam pilnībā pieskaitīt sodu, kas noteikts ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas prokuratūras 2015. gada 6. oktobra prokurora priekšraksta par sodu, un /pers. A/ noteikt galīgo sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības – piespiedu darbu uz 220 (divi simti divdesmit) stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta piekto daļu /pers. A/ soda izciešanas termiņā ieskaitīt aizturēšanā pavadīto laiku no 2015. gada 11. augusta līdz 2015. gada 12. augustam, kas atbilst 16 (sešpadsmit) piespiedu darba stundām, un apcietinājumā pavadīto laiku no 2016. gada 2. jūnija līdz 2016. gada 20. jūnijam, kas atbilst 152 (viens simts piecdesmit divām) piespiedu darba stundām, kā arī izciesto soda daļu pēc Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas prokuratūras 2015. gada 6. oktobra prokurora priekšraksta par sodu piespiedu darba 8 (astoņas) stundas 30 (trīsdesmit) minūtes.

/pers. A/ piemēroto drošības līdzekli – apcietinājumu – atcelt, atbrīvojot /pers. A/ tiesas zālē.

Piedzīt no /pers. A/ valsts labā procesuālos izdevumus 47,67 EUR (četrdesmit septiņi *euro* 67 centi) apmērā par advokāta darbu tiesas procesā, nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei šajā daļā, – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Minētos procesuālos izdevumus iemaksāt: saņēmējs – Valsts kase; reģistrācijas Nr.90000050138; konta Nr.LV68TREL1060001239300; BIC kods TRELLV22, samaksu apliecinošu dokumentu iesniegt Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā.

Lietisko pierādījumu – CD disku ar videonovērošanas ierakstu, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem – iznīcināt pēc spriedumā spēkā stāšanās.

Spriedumu var pārsūdzēt desmit dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesā, sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā.

Pilns spriedums pieejams no 2016. gada 29. jūnija.

Tiesnese L. Leja